

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 261/2015-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. júna 2015 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti EURO CASH s. r. o., ČSA 24, Banská Bystrica, zastúpenej advokátom JUDr. Ondrejom Sochorom, Ulica prof. Sáru 3873/44, Banská Bystrica, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5 CoE 23/2014 z 31. októbra 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti EURO CASH s. r. o., odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. marca 2015 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti EURO CASH s. r. o. (ďalej len

„sťažovateľka“, v citáciách aj „sťažovateľ“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 5 CoE 23/2014 z 31. októbra 2014 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“), ktorým potvrdil uznesenie Okresného súdu Topoľčany (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 11 Er 840/2010 zo 16. augusta 2012 o zamietnutí žiadosti súdnej exekútorke JUDr. Márie Hlavňovej, Košice, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

2. Sťažovateľka považuje napadnuté uznesenie krajského súdu vrátane rozhodnutia prvostupňového súdu, s ktorým sa v celom rozsahu stotožnil, za arbitrárne a nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, pretože podľa nej okresný súd odôvodnil svoje rozhodnutie len a výlučne tým, že „*predmetná notárska zápisnica síce splňa podmienku súhlasu povinnej osoby s vykonateľnosťou právneho záväzku, avšak nakoľko predmetná notárska zápisnica bola spísaná v deň uzatvorenia zmluvy o úvere, t. j. povinná uznala dlh, ktorý v čase uznania ešte fakticky neexistoval, pričom úver bol poskytnutý povinnej až dňa 18.06.2009 (a notárska zápisnica bola spísaná v deň 11.06.2009), následkom toho je tá skutočnosť, že predmetná notárska zápisnica nespĺňa zákonom predpísané požiadavky vykonateľnosti určené zákonom. Nad rámec uvedeného prvostupňový súd len cituje ust. § 558 Občianskeho zákonníka (bez bližšieho zdôvodnenia, ako sa predmetné ustanovenie týka predmetu sporu)...*“. Okrem toho sťažovateľka je aj toho názoru, že napadnutým uznesením krajského súdu, ktorým „*nezrušil odvolaním napadnuté rozhodnutie (podľa § 21 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku) – z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti, ale o takto podanom odvolaní sám meritórne rozhodol a odvolaním napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, bolo sťažovateľovi odňaté právo konať pred súdom, t. j. bolo odňaté právo sťažovateľa náležité skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu prvostupňového súdu...*“.

3. Sťažovateľka v sťažnosti ďalej cituje z odôvodnenia krajského súdu a nesúhlasí s ním, napr. uvádza, že «*hmotnoprávnym podkladom notárskej zápisnice bola zmluva o úvere, a nie zmluva o pôžičke. Aj napriek skutočnosti, že... uznanie dlhu (v zmysle Občianskeho zákonníka) alebo uznanie záväzku (v zmysle Obchodného zákonníka) nie je povinnou náležitosťou notárskej zápisnice, a súčasne je potrebné predmetné dva inštitúty odlišovať od súhlasu s vykonateľnosťou notárskej zápisnice, dovoľuje si... poukázať na právne závery Krajského súdu v Banskej Bystrici, vyjadrené v uznesení zo dňa 03.01.2013, sp. zn. 17CoE/214/2012, v zmysle ktorých uznať záväzok podľa § 323 Obchodného zákonníka v notárskej zápisnici s účinkami exekučného titulu obsahujúcej*

vyhlásenie o právnom záväzku a súhlase s vykonateľnosťou notárskej zápisnice je možné a súladné so zákonom, aj keď v deň spísania notárskej zápisnice o uznaní záväzku nedošlo k plneniu zo zmluvy o úvere z dôvodu, že zmluva o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka je konsenzuálnym kontraktom, z ktorej účinky vznikajú dňom jej uzavretia. To znamená, že bez ohľadu na čas, kedy došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov (úveru) v prospech dlžníka, je možné spísať notársku zápisnicu, ktorej podkladom je zmluva o úvere, a to za predpokladu, že táto notárska zápisnica bola spísaná po uzavretí zmluvy o úvere – k čomu v prejednávacom prípade aj došlo, nakoľko zo samotného znenia notárskej zápisnice vyplýva vyhlásenie povinnej, že „...dňa 11.06.2009 som uzavrela s veriteľom...“ t. j. že k uzavretiu úverovej zmluvy došlo pred podpisom notárskej zápisnice.

Aj z uvedeného... vyplýva, že neexistujú zákonné prekážky, ktoré by bránili tomu, aby mohla byť predmetná notárska zápisnica spísaná v deň podpisu zmluvy o úvere (a v prípade ak takéto prekážky existujú, odvolací súd žiadnym spôsobom nezdôvodnil, z akého ustanovenia zákona tieto prekážky vyplývajú).

Konajúci súd taktiež žiadnym spôsobom nezdôvodnil, prečo by absencia uznania dlhu (resp. existencia neplatného uznania dlhu, t.j. uznania dlhu neexistujúceho v čase uznania) mala mať za následok nedostatok materiálnej vykonateľnosti notárskej zápisnice...

V danom prípade sú ...dané podmienky formálnej vykonateľnosti (exekučný titul má formu vyžadovanú Exekučným poriadkom, t.j. ide o notársku zápisnicu), ako aj podmienky materiálnej vykonateľnosti

... sporná notárska zápisnica je notárskou zápisnicou spísanou podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku, ktorá okrem iného obsahuje v bode 9 predmetnej notárskej zápisnice prehlásenie osoby povinnej o uznaní svojho záväzku. V tejto súvislosti sťažovateľ uvádza, že aj keby bolo predmetné vyhlásenie o uznaní záväzku, obsiahnuté v bode 9 predmetnej notárskej zápisnice skutočne neplatným ustanovením, uvedené nemá a ani nemôže mať vplyv na platnosť, resp. na zvyšný obsah notárskej zápisnice (nakoľko je nepochybné, že predmetný bod 9 je možné oddeliť od zvyšku predmetného úkonu - notárskej zápisnice, a to bez toho, aby tým bola dotknutá platnosť a vnútorná konzistentnosť notárskej zápisnice). Inými slovami, aj keby bol bod 9 notárskej zápisnice skutočne neplatným ustanovením, má sťažovateľ za to, že zvyšný obsah notárskej zápisnice obsahuje všetky podstatné náležitosti,

vyžadované ust. § 41 ods. 2 Exekučného poriadku na to, aby išlo o vykonateľný exekučný titul.

... taktiež zdôrazňuje, že vykonateľnosť notárskej zápisnice v prejednávacom prípade nenastáva už jej podpisom, a nenastáva výlučne z dôvodu omeškania, ale prvotnou podmienkou, ktorá je dokonca výslovne uvedená v bode 11 notárskej zápisnice je to, že osoba oprávnená - veriteľ - poskytne v prospech osoby povinnej úver. To znamená, že v prípade ak osoba oprávnená neposkytne osobe povinnej úver, nie je splnená základná podmienka na to, aby sa notárska zápisnica stala vykonateľnou. Až po splnení uvedenej podmienky, a za súčasného splnenia podmienky omeškania osoby povinnej s úhradou dlžnej sumy spôsobom stanoveným v notárskej zápisnici, sa notárska zápisnica stáva vykonateľnou. Aj zo samotného odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu je zrejmé, že tento mal za preukázané, že úver v prospech osoby povinnej zo strany osoby oprávnenej, skutočne poskytnutý bol (18.06.2009), ako aj skutočnosť, že osoba povinná v lehote konečnej splatnosti úveru (25.06.2014) neuhradila dlžnú sumu (odhliadnuc od skutočnosti, že neuhradila riadne a včas ani jednotlivé splátky) požadovanú návrhom na vykonanie exekúcie. Je preto nepochybné, že v časti o vymoženie dlžnej istiny úveru, bol tento záväzok osoby povinnej v čase rozhodovania odvolacieho súdu (31.10.2014), splatný...

Podľa názoru sťažovateľa boli v čase rozhodovania splnené (ako aj preukázané) podmienky vykonateľnosti notárskej zápisnice, a to, že úver bol osobe povinnej poskytnutý (podmienka v zmysle bodu 11 notárskej zápisnice), ako aj to, že osoba povinná bola v omeškaní s úhradou dlžnej sumy. V prípade, ak mal konajúci súd o uvedenej skutočnosti akékoľvek pochybnosti, mal postupom podľa ust. § 40 Exekučného poriadku vyzvať oprávneného na preukázanie predmetnej skutočnosti.

... ak by aj bol názor odvolacieho súdu správny, t. j. že hmotnoprávny dlh musí existovať, podľa názoru sťažovateľa sa však uvedená podmienka nemá skúmať ku dňu podpisu notárskej zápisnice, ale ku dňu, kedy je rozhodované o nariadení exekúcie, t. j. o vydaní poverenia súdnemu exekútorovi. V danom prípade je nepochybné, že zmluva o úvere existuje, je platná, že žiadnym spôsobom nezanikla, a že finančné prostriedky boli osobe povinnej skutočne poskytnuté.

Podľa názoru sťažovateľa tak neexistovala zákonná prekážka, pre ktorú by v časti o vymoženie dlžného zostatku istiny úveru nebolo možné vydať poverenie na vykonanie exekúcie, avšak Krajský súd v Nitre sa svojim rozhodnutím zo dňa 31.10.2014, sp. zn. 5CoE/23/2014 pri výklade a aplikácii zákonného predpisu natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že tým zásadne poprel ich účel a význam, čím došlo podľa názoru sťažovateľa k porušeniu základného práva sťažovateľa garantovaného čl. 46 ods.1 Ústavy...

... taktiež uvádza, že síce podáva taktiež podnet Generálnemu prokurátorovi SR na podanie mimoriadneho dovolania, avšak... je daná právomoc Ústavného súdu SR rozhodnúť o takto podanej ústavnej sťažnosti, a to až do doby, kedy Generálny prokurátor SR na základe podaného podnetu reálne podá mimoriadne dovolanie, čím bude založená právomoc všeobecného súdu - Najvyššieho súdu SR (a vylúčená právomoc Ústavného súdu SR). V prípade, ak Generálny prokurátor SR nepodá mimoriadne dovolanie (t.j. nevyhovie podnetu sťažovateľa), má sťažovateľ za to, že právomoc Ústavného súdu SR na rozhodnutie o tejto ústavnej sťažnosti bude daná...».

4. Na základe uvedeného sťažovateľka žiada, aby ústavný súd prijal jej sťažnosť na ďalšie konanie a následne nálezom takto rozhodol:

„I. Ústavný súd... vyslovuje, že základné právo spoločnosti EURO CASH s. r. o... na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 31.10. 2014, sp. zn. 5 CoE/23/2014, porušené bolo.

II. Ústavný súd... uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 31.10. 2014, sp. zn. 5 CoE/23/2014 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

III. Ústavný súd Slovenskej republiky ukladá Krajskému súdu v Nitre povinnosť uhradiť spoločnosti EURO CASH s. r. o..., trovy právneho zastúpenia vo výške 296,44 EUR na účet jej právneho zástupcu..., v lehote do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti ide vtedy, ak namietaným postupom alebo rozhodnutím orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, alebo keď preskúmanie označeného postupu alebo rozhodnutia orgánu štátu v rámci predbežného prerokovania vôbec nesignalizuje možnosť porušenia základného práva alebo slobody sťažovateľa, reálnosť ktorej by bolo potrebné preskúmať po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 66/98, II. ÚS 101/03, I. ÚS 27/04, I. ÚS 25/05).

8. Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru podľa nej arbitrárnym napadnutým uznesením krajského súdu, ktorým potvrdil rozhodnutie okresného súdu o zamietnutí žiadosti súdnej exekútorky o vydanie poverenia na vykonávanie súdnej exekúcie na základe exekučného titulu (notárskej zápisnice).

9. Ústavný súd, zohľadňujúc svoju doterajšiu judikatúru, uvádza, že nie je zásadne oprávnený preskúmavať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takéhoto výkladu a uplatňovania s ústavou, respektíve s medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať rozhodnutia všeobecných súdov len v prípade, ak v konaní, ktoré predchádzalo ich vydaniu, alebo samotným rozhodnutím došlo k porušeniu základného práva alebo slobody. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť teda predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyведенé závery boli zjavne neodôvodnené alebo svojvoľné, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00, I. ÚS 82/04).

10. Pri posudzovaní otázky, či mohlo byť napadnutým uznesením krajského súdu porušené základné právo sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a jej právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, teda otázky, či označené rozhodnutie nie je zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, je potrebné zohľadniť nielen odôvodnenie napadnutého uznesenia krajského súdu, ale aj uznesenie okresného súdu, s ktorým sa krajský súd stotožnil. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje aj na svoju stabilizovanú judikatúru, podľa ktorej odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok. Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku

komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvostupňového, ako aj odvolacieho), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania (IV. ÚS 350/09).

11. Ústavný súd zistil, že krajský súd ako súd odvolací preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie prvostupňového súdu podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a dospel k záveru, že odvolanie sťažovateľky (oprávnenej) nie je dôvodné, preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil. V odôvodnení svojho rozhodnutia najprv citoval § 219 ods. 2 OSP, § 44 ods. 2 „*Exekučného poriadku v znení účinnom v čase začatia exekučného konania*“, § 37 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1 a § 53 ods. 1 prvú vetu Občianskeho zákonníka a svoje závery formuloval a vyjadril na s. 4 až s. 8, keď okrem iného uviedol: „... *exekučné konanie sa začalo spísaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 24. 11. 2010, ktorý bol doručený súdnemu exekútorovi JUDr. Márii Hlavňovej..., v neprospech povinnej o vymoženie pohľadávky vo výške 1.103,42 eura s príslušenstvom... Exekučným titulom je notárska zápisnica spísaná na Notárskom úrade JUDr. Zory Belkovej... zo dňa 11. 06. 2009. Exekučným titulom povinná uznala záväzok spočívajúci v poskytnutom peňažnom úvere vo výške 663,88 eura s príslušenstvom, pričom celkové náklady poskytnutého úveru spolu s úrokmi a poplatkami boli v notárskej zápisnici vyčíslené sumou 1.439,28 eura. Exekučný súd preskúmal listinné dôkazy založené v spise a vo veci rozhodol uznesením zo dňa 15. 04. 2011 č. k. 11Er/840/2010-18, ktorým zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia z dôvodu existencie neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, ktorou bol úrok z omeškania vo výške 0,5 % denne z dlžnej sumy. Toto rozhodnutie odvolací súd uznesením zo dňa 21. 07. 2011 č. k. 6CoE/64/2011-32 zrušil pre nepreskúmateľnosť. Následne exekučný súd, pridržajúc sa právneho názoru odvolacieho súdu rozhodol vo veci napadnutým uznesením, ktorým opätovne rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora...*

... *Odvolací súd poznamenáva, že notárska zápisnica o uznaní dlhu a súhlase povinnej osoby s vykonateľnosťou notárskej zápisnice, ktorá bola spísaná v rovnaký deň ako bola uzavretá zmluva o pôžičke alebo zmluva o úvere, nie je materiálne vykonateľným*

exekučným titulom z dôvodu, že v čase uznania dlhu a vyhlásenia povinnej osoby o súhlase s vykonateľnosťou notárskej zápisnice ešte žiadny dlh neexistoval a uznať možno len dlh, ktorý už vznikol a nie ktorý snáď v budúcnosti vznikne.

Ak súdny exekútor žiada o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe notárskej zápisnice vyhotovenej v deň uzavretia zmluvy o pôžičke alebo zmluvy o úvere, musí exekučný súd žiadosť súdneho exekútora zamietnuť. Ak by bola na základe takéhoto exekučného titulu exekúcia nesprávne nariadená, exekučný súd musí takto nariadenú exekúciu v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania aj bez návrhu účastníkov zastaviť (uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica z 31. augusta 2010, sp. zn. 15CoE 147/2010).

S poukazom na uvedené... predmetná notárska zápisnica nespĺňa podmienky materiálne vykonateľného exekučného titulu, pretože ňou povinná uznala záväzok, resp. dlh, ktorý v čase jej podpísania neexistoval, avšak nie z dôvodu, že by sa povinná dostala do meškania, ale z dôvodu, že peňažný úver nebol povinnej ešte vôbec vyplatený. Notárska zápisnica ako exekučný titul bola spísaná dňa 11. 06. 2009, teda v rovnaký deň ako zmluva o úvere, v dôsledku čoho odvolací súd vyhodnotil, že prišlo súčasne k podpísaniu oboch uvedených dokumentov. Z predloženého výpisu z podnikateľského účtu oprávneného exekučný súd zistil, že peňažné prostriedky boli povinnej odoslané na účet až 18. 06. 2009. Z uvedeného má odvolací súd za preukázané, že povinná nemohla uznať záväzok, ktorý v čase spísania exekučného titulu - notárskej zápisnice ešte neexistoval (nie z dôvodu omeškania povinnej splatením, ale z dôvodu nevyplatenia poskytnutého peňažného úveru oprávneným povinnej) a taktiež nebolo možné predpokladať, či takýto dlh vôbec vznikne a ak vznikne, tak v akej výške.

Odvolací súd navyše dodáva, že súd prvého stupňa správne vyhodnotil sankčný úrok z omeškania vo výške 0,5 % denne z dlžnej sumy ako neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, pretože medzi účastníkmi konania ide jednoznačne s poukazom na postavenie zmluvných strán a obsah uzavretej zmluvy o úvere o spotrebiteľský právny vzťah.

Spotrebiteľská zmluva je v našom právnom poriadku definovaná v ustanovení § 52 Občianskeho zákonníka... Ide o adhéznny typ zmluvy, kde sú podmienky a pravidlá vopred

pripravené na formulároch a nie je vytvorený priestor na osobitné dojednávanie prípadne zmenu. Tým dochádza k naštípeniu individuálnej autonómie zmluvných partnerov...

Právnym základom ochrany spotrebiteľa a spotrebiteľskej zmluvy je článok 153 Zmluvy o založení Európskej únie, ktorý sa po vstupe Slovenskej republiky aplikuje aj na našom území a smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách...

... ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (pórov, rozsudky Mostaza Claro C 168/05, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98). Vzhľadom k uvedenému možno dôvodne predpokladať, že povinná neprimerane vysoký sankčný úrok (0,5 % denne z dlžnej sumy) nemohla nijakým spôsobom ovplyvniť, a teda zmluvu, ktorej súčasťou boli všeobecné obchodné podmienky poskytnutia úveru ako aj notárska zápisnica, mohla len prijať ako celok alebo ju ako celok odmietnuť...“

12. Vychádzajúc z uvedeného odôvodnenia, ústavný súd konštatuje, že v danej veci napadnuté rozhodnutie krajského súdu sp. zn. 5 CoE 23/2014 z 31. októbra 2014 nesignalizuje, že by bolo svojvoľné a zasahovalo by do základného práva sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Podľa názoru ústavného súdu základné právo na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy (aj právo na spravodlivé súdne konanie) nemôže byť porušené iba tou skutočnosťou, že sa všeobecné súdy nestotožnia vo svojich záveroch s požiadavkami účastníka konania. Navyše treba uviesť, že z pohľadu ústavného súdu nemožno skutkové a právne závery krajského súdu považovať za arbitrárne, zjavne neopodstatnené alebo vydané v rozpore s platnou právnou úpravou. Krajský súd sa stotožnil s odôvodneným právnym názorom okresného súdu a navyše rozšíril vecnú argumentáciu na podporu správnosti odôvodnenia jeho rozhodnutia. Z ústavného

hľadiska je akceptovateľný právny záver krajského súdu vychádzajúci z toho, že ak má mať notárska zápisnica ako verejná listina – účinok explicitného exekučného titulu, potom musí byť splnená požiadavka na to, aby v čase jej podpisovania „dlžníkom“ a zároveň jeho vyjadrením súhlasu s jej vykonateľnosťou (t. j. aj nútenou exekúciou) reálne bola pôžička (úver) aj vyplatená. Ak to tak nebolo, potom notárska zápisnica nie je materiálne vykonateľným exekučným titulom z dôvodu, že v čase jej podpisu ešte žiadny dlh neexistoval.

13. Za týchto okolností podľa názoru ústavného súdu nemohlo dôjsť uznesením krajského súdu sp. zn. 5 CoE 23/2014 z 31. októbra 2014 k porušeniu základného práva sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Vzhľadom na uvedené bolo potrebné jej sťažnosť vo vzťahu k namietanému rozhodnutiu krajského súdu odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

14. Nad rámec ústavný súd súčasne zistil, že podnet sťažovateľky na podanie mimoriadneho dovolania generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 11 Er 840/2010 zo 16. augusta 2012 a napadnutému uzneseniu krajského súdu sp. zn. 5 CoE 23/2014 z 31. októbra 2014 bol Krajskou prokuratúrou v Nitre 18. mája 2015 odložený.

Podľa § 32 ods. 1 zákona o ústavnom súde k rozhodnutiu pripája odlišné stanovisko sudca Milan Ľalík.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. júna 2015